

L'AMONIONA
5-10-06

CRÍTICA

Marcel·lí Borrell

Docu-ficció patriotera

LA TRAMA: Són les 3 hores 29 minuts (a.m.) de l'onze de setembre de 2001 a Nova York, el policia John McLoughlin salta del llit per dirigir-se a la seva feina quotidiana, però a les 8'40 un avió comercial s'estavella contra una de les Torres Bessones i uns caos infernal s'apodera de Manhattan.

La pel·lícula: Cada una de les setze pel·lícules rodades per Oliver Stone (Nova York, 1945) busquen la polèmica. Amb la crònica de l'11-S i l'atac terrorista a Nova York, el per ara darrer film d'Stone no és excepció. És el problema dels cineastes amb personalitat: tothom es creu amb dret per decidir allò que hauria o no de fer. Per a no perdre'ns en el purgatori de les bones intencions, convé fer l'esforç d'entendre què ens vol dir la pel·lícula. Altra cosa és el compromís artístic i sociopolític de qui ha fet el film i el que vol transmetre, també el d'aquells que

la veuen i de quins la judiquem. Qualificar, qualifica. I ara la pregunta del milió: què és una bona pel·lícula? La que té un bon guió? La que mostra una potent qualitat audivisual? La que es beneficia d'una interpretació actoral contundent? Tot plegat? WTC entona un panegíric emotiu sobre els policies-bombers que van viure una experiència tràgica d'abast mundial. En ells Stone simbolitza el patiment col·lectiu d'un país jove sense experiència amb atacs directes. Li ha sortit un film propagandístic a favor de l'establishment polític i religiós dels USA de Mr. Bush? Segurament. Que això pot justificar la intervenció militar ianqui a l'Iraq? També. Em ve al cap Salvador de Manuel Huerga sobre Puig Antich i la pornogràfica manipulació emocional sobre l'espectador. I una altra pregunta: s'ha de jutjar un film per la seva càrrega ideològica? Sembrats els interrogants extracinematogràfics, em mullo. WTC em sembla un film amb pretensions de melodrama historicista, subjectiu i simplista. Angoixant. Alhora el tuf de propaganda subliminal és irrespirable. I claustrofòbic. I que la posada en escena és digna del Hollywood de tota la vida. O de quan Oliver Stone vol imitar el director Van Dyke a San Francisco del 1936.

World Trade Center

Director: Oliver Stone.
 Intèrprets: Nicolas Cage,
 Michael Peña, Maria Bello,
 Maggie Gyllenhaal, Stephen
 Dorff. EUA, 2006. 129 minuts.
 Lauren, Rambla.

La frase: "Crec que no us n'heu adonat, però estem en guerra", declara el sergent dels marines Dave Karnes. Tota una declaració d'intencions bel·licistes que Oliver Stone no ha sabut, o volgut, reprimir, en un tètric personatge tocat de déu o del bolet.

La recomanació: Adient per aficionats al (morbós) patiment de ser enterrat en vida i veure't salvat en el darrer minut.